

Arrest

nr. 73 880 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 april 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 4 april 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 oktober 2011.

1.3. Op 23 november 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Kirkuk (wijk Azadi) in Centraal-Irak. U zou tot het tweede middelbaar naar school zijn gegaan. Sinds 2009 zou u beginnen werken zijn als politieagent in Kirkuk. In september 2010 zou u twee dreigbrieven hebben ontvangen. De eerste dreigbrief zou u aan een politieofficier hebben laten zien. Deze zou de brief hebben verscheurd. Nadat u korte tijd later een tweede dreigbrief had ontvangen, zou u besloten hebben het land te verlaten. Diezelfde maand nog zou u uit Irak zijn gevlucht. U zou naar Turkije gereisd zijn, waar u ongeveer vijf maanden verbleef. Begin april 2011 zou u vanuit Turkije verder gereisd zijn naar België waar u op 3 april 2011 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Iraakse identiteitskaart (afgeleverd op 12 september 2007) die u voorlegde na verificatie door de Belgische Federale Politie een volledige vervalsing blijkt te zijn (zie antwoorddocument Federale Politie, toegevoegd aan het administratief dossier, blauwe map). U werd uitdrukkelijk gevraagd of deze identiteitskaart een authentiek exemplaar betreft. U antwoordde hierop positief (zie gehoorverslag CGVS, vragen 11 en 12). Dit blijkt na verificatie niet het geval te zijn. Het feit dat u een volledig vervalste identiteitskaart voorlegt, ondermijnt in grote mate uw algehele geloofwaardigheid.

Maar er is meer. U maakt immers hoegenaamd niet aannemelijk afkomstig te zijn van Kirkuk. U antwoordde weliswaar op een aantal kennisvragen over Kirkuk correct maar daar staat tegenover dat u op een heel aantal fundamentele kennisvragen over deze stad foutief antwoordt. Hierdoor is het voor het CGVS onmogelijk na te gaan van waar u dan wel precies afkomstig bent.

Zo verklaarde u helemaal niet goed Arabisch te kunnen spreken: "ik versta het, maar kan het niet spreken. Ik heb altijd in een Koerdische wijk gewoond, maar mijn ouders spreken Arabisch". Op de vraag of u het interview eventueel in het Arabisch wenste verder te zetten, antwoordde u het volgende: "ik versta wel wat woorden, ook in het dialect van Bagdad, maar ik kan helemaal niet antwoorden". Het is opmerkelijk dat iemand die zijn hele leven in Kirkuk zou hebben gewoond zo'n beperkte kennis van het Arabisch zou hebben, temeer daar ten tijde van het regime van Saddam Hussein het Arabisch de officiële taal was in Kirkuk en het Baathregime er alles aan deed om de stad te "arabiseren". U werd hierop gewezen. U antwoordde dat u altijd in een Koerdische wijk heeft gewoond en ook dat u helemaal niet van de Arabieren hield (zie gehoorverslag CGVS, vragen 65-67). Deze uitleg kan niet overtuigen. Bovendien verklaarde u in strijd met de objectieve informatie dat u tijdens het regime van Saddam Hussein les heeft gekregen in uw eigen taal, het Koerdisch (Sorani dialect). U werd erop gewezen dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat ten tijde van het regime van Saddam Hussein enkel in het Arabisch les werd gegeven. Deze aanpak paste binnen de politiek van "Arabisering" in uw regio. U repliceerde hierop dat in de tijd van uw vader er enkel in het Arabisch les werd gegeven, maar dat u wel degelijk in het Koerdisch les kreeg. U liet nog optekenen dat Kirkuk een Koerdische stad is (zie gehoorverslag CGVS, vragen 61-64). Uw uitleg kan niet overtuigen. Immers ten tijde van het regime van Saddam Hussein werd er een doelbewuste arabiseringspolitiek gevoerd waaraan de stad Kirkuk in het bijzonder werd onderworpen. Eén van de maatregelen bestond er precies in dat men op school enkel in het Arabisch les kon krijgen (zie informatie, toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder dient opgemerkt dat u wel op de hoogte bent van een aantal algemene feiten over de stad Kirkuk. Zo verwijst u spontaan naar artikel 140 van de grondwet dat bepaalt dat er in de toekomst een referendum moet worden gehouden over het statuut van Kirkuk (zie gehoorverslag CGVS, vragen 41-46). U weet welke de belangrijkste etnische groepen zijn in Kirkuk (zie gehoorverslag CGVS, vraag 46) en u bent u er ook van op de hoogte dat de Koerden ten tijde van het regime van Saddam Hussein werden gediscrimineerd. Wanneer echter dieper wordt ingegaan op een aantal feiten overtuigt u allerminst. Zo legde u enkele vage verklaringen af over hoe de Koerden dan wel werden gediscrimineerd ten tijde van het regime van Saddam Hussein: "De Koerden werden gearresteerd en ze hadden geen beschikking over water. Ze werden gedeporteerd. Ik kan het me niet allemaal goed herinneren, maar het was wel degelijk zo". Verder verwees u nog naar een oom die werd geëxecuteerd door het regime maar u kon niet zeggen waarom dit het geval was. Op de vraag of u nog andere maatregelen van discriminatie kon toelichten, antwoordde u het volgende: "ik was nog jong, maar zeer veel Koerden werden vermist" (zie gehoorverslag CGVS, vragen 53-58). Deze vage antwoorden kunnen niet overtuigen. Bovendien moet opgemerkt dat u op het ogenblik van de val van het regime van Saddam Hussein veertien was (zie gehoorverslag CGVS, vraag 52). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u helemaal geen andere herinneringen zou hebben aan deze discriminatiepolitiek ten

aanzien van de Koerden in de stad Kirkuk ten tijde van het regime van Saddam Hussein, dan de vage herinneringen hierboven vermeld.

Evenzeer is het weinig geloofwaardig dat u zich helemaal niets concreets kan herinneren over de val van het regime van Saddam Hussein en hoe dit precies verliep in de stad Kirkuk. U antwoordde het volgende: "Ik herinner me niets, ik weet enkel dat het in 2003 was. Ik weet er niets meer over, het is al zo lang geleden, waarom vraag je me hiernaar. Het enige wat ik weet, is dat alle mensen blij waren". U kon zelfs niet zeggen waar u zich precies bevond op het moment van de val van het regime. U verklaarde nog dat u zich niet eens meer herinnert waar u zich gisteren bevond. U wilde hiermee aantonen dat deze vraag over waar u zich ten tijde van de val van het regime in 2003 bevond absurd is (zie gehoorverslag CGVS, vragen 68-74). Nochtans heeft de val van het regime van Saddam Hussein een enorme maatschappelijke impact gehad. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u aan deze historische gebeurtenis geen concrete herinneringen heeft, temeer daar u op het moment van de feiten bijna veertien jaar oud was en deze gebeurtenis toch ook als zeer bijzonder moet hebben ervaren. Verder verklaart u dat u in totaal aan drie verschillende verkiezingen heeft deelgenomen. U kan echter niet zeggen wanneer deze verkiezingen plaatsvonden en al helemaal niet welke soort verkiezingen het dan precies betroffen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 78-82).

Vervolgens werd u gevraagd naar een ziekenhuis in uw wijk, de Azadi-wijk. U verwees spontaan naar het Azadi-ziekenhuis. Op de vraag of u dit ziekenhuis kon beschrijven, antwoordde u het volgende: "het is een hoog gebouw met veel ruiten en glas, een groot ziekenhuis", wat een bijzonder algemene beschrijving is die op vele ziekenhuizen van toepassing is. Op de vraag welk de overwegende kleur is van het ziekenhuis, antwoordde u dat het gebouw voornamelijk uit glas is opgetrokken. Wanneer u vervolgens een foto werd getoond van het Azadi-ziekenhuis, vroeg u zich weliswaar luidop af of dit het ziekenhuis was, maar u voegde er onmiddellijk aan toe het eigenlijk niet te weten (de foto die u werd getoond is toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of u twijfelde, verklaarde u dat u op basis van de foto het gebouw in kwestie niet kon herkennen. Wanneer u erop werd gewezen dat de omschrijving die u eerder had gegeven, niet van toepassing lijkt te zijn op het gebouw dat u werd getoond op de foto, antwoordde u resoluut "dat u niet had gezegd dat het getoonde gebouw het Azadi-ziekenhuis betreft". Met dit laatste antwoord gaf u duidelijk aan dat u in het getoonde gebouw het Azadi-ziekenhuis niet herkent. Er werd u uiteindelijk meegedeeld dat het getoonde gebouw wel degelijk het Azadi-ziekenhuis betrof. U herhaalde nu opnieuw dat u het gebouw moeilijk kon herkennen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 85-94). Deze uitleg kan niet overtuigen. De u getoonde foto is zeer duidelijk. Bovendien lijkt de door u gegeven vage beschrijving niet van toepassing te zijn op het Azadi-ziekenhuis. Het feit dat u wel kennis heeft van het bekende Azadi-ziekenhuis in uw wijk en dat u dit correct kan situeren net zoals de nabijgelegen wijk Iskan (zie ook gehoorverslag CGVS, vragen 95-98), maar dat u het gebouw van het Azadi-ziekenhuis totaal niet herkent, doet het vermoeden rijzen dat u één en ander heeft ingestudeerd. U overtuigt aldus allerm minst dat u in de Azadi-wijk heeft gewoond waar dit ziekenhuis een prominente plaats inneemt (zie ook informatie en foto, toegevoegd aan het administratief dossier).

Ook uw kennis over de gouverneur van Kirkuk, Abdulrahman Mustafa (zie gehoorverslag CGVS, vraag 109) en uw kennis over de bruggen in Kirkuk geeft blijk van een ingestudeerd karakter. Wanneer tijdens het gehoor een foto werd getoond van Abdulrahman Mustafa, herkende u hem helemaal niet. Pas wanneer u erop werd gewezen dat u de man al eerder tijdens het gehoor al had vernoemd, gokte u erop dat het Abdulrahman Mustafa was (zie gehoorverslag CGVS, vragen 167-168). Wanneer u de vraag werd gesteld hoe de derde brug precies wordt genoemd, verklaarde u het antwoord niet te kennen en voegde u eraan toe dat u wel de namen van alle andere bruggen kan opsommen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 161). De vraag dringt zich op waarom u dan niet de naam van de derde brug kan geven.

Verder valt op hoezeer uw kennis over Kirkuk gekenmerkt wordt door leemtes en hiaten. U weet bijvoorbeeld niet dat de Arabische naam die ten tijde van het regime van Saddam Hussein werd gegeven aan de wijk Rahimawa actueel "(Hayy) Andalus" is (zie gehoorverslag CGVS, vragen 114-115). U situeert deze wijk bovendien verkeerd. U verklaart immers dat deze wijk zich aan dezelfde kant van de rivier bevindt ten opzichte van de wijk Azadi, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze wijk aan de andere kant van de rivier gelegen is ten opzichte van de wijk Azadi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U kan weliswaar een aantal districten en subdistricten van Kirkuk opnoemen, maar wanneer er u verder vragen over worden gesteld, valt u door de mand. Zo verklaart u dat een andere naam voor Altun Kopri, Redar is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de andere naam voor Altun Kopri 'Pirde' is. Het feit dat u deze naam niet zou kennen, is opmerkelijk gelet op het feit dat Pirde een Koerdische naam is (zie informatie, toegevoegd aan het administratief dossier en zie gehoorverslag CGVS, vragen 122-125).

De verklaringen die u aflegt over recente grote aanslagen in uw stad kunnen bovendien allerm minst overtuigen. U legde immers erg vage verklaringen af. Zo verwijst u naar een grote aanslag op "Tariq Bagdad", maar u zegt er ook over dat u niet weet wanneer dit precies is gebeurd. Verder verwijst

u nog naar een aantal incidenten die evenwel een zeer beperkte impact hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, vragen 126-132). Het feit dat u geen concretere voorbeelden kan geven van grote aanslagen in uw geboortestad, doet opnieuw vragen rijzen over uw beweerde afkomst. Zeker ook omdat u verklaart een politieman te zijn geweest, wat toch impliceert dat u net over de veiligheidsincidenten in Kirkuk goed op de hoogte zou moeten zijn.

Hetzelfde geldt voor uw totaal gebrek aan kennis over 'Tameem', de naam van de provincie waar de stad Kirkuk is gelegen, over de wijk Domis, een nochtans zeer bekende wijk in de stad Kirkuk, over het feit dat de wijk Shorje ten tijde van het regime van Saddam Hussein ingrijpend veranderde doordat men er een 60 meter brede laan heeft aangelegd, over het feit dat het Olympisch sportstadium in deze wijk gelegen is en over de vraag waar de Amerikaanse militairen gekazerneerd zijn in Kirkuk en dit hoewel u wel degelijk beweert regelmatig contact te hebben gehad met Amerikaanse militairen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 139, 140, 145-151, 169-172).

Ook uw kennis over de rivier de Khasa in Kirkuk is twijfelachtig. U verwees op een gegeven moment naar de Khasa-brug. Toen de medewerker van het u er eerst op wees dat hij deze brug in Kirkuk niet kende en u vervolgens vroeg wat de naam is van de rivier in Kirkuk, antwoordde u dit niet te weten. U voegde er nog aan toe: "ik weet niet welk water u bedoelt". U werd er vervolgens op gewezen dat het totaal ongeloofwaardig is dat u de naam van de rivier die Kirkuk doorkruist niet kent indien u er uw hele leven zou hebben gewoond. U antwoordde nu het volgende: "Er is veel water in Kirkuk, de Khasa zeker". U lichtte nog toe dat u in de war was geraakt omdat het CGVS u had gezegd nog nooit van de Khasa te hebben gehoord (zie gehoorverslag CGVS, vragen 153-160 en zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze uitleg overtuigt niet. De medewerker van het CGVS had u immers gezegd nog nooit van de Khasa-brug te hebben gehoord en niet, zoals u beweerde, van de Khasa(rivier). Opnieuw onderstreept dit de vaststelling dat uw kennis allesbehalve authentiek en doorleefd is, dan wel ingestudeerd.

Omwille van alle bovengenoemde redenen wordt er geen geloof gehecht aan uw beweringen als zou u afkomstig zijn van Kirkuk. Ook uw aanwezigheid in Kirkuk op het ogenblik van de val van het regime tot aan het ogenblik van uw vertrek, dat u situeert in 2011. Aangezien uw problemen zich zouden hebben afgespeeld in Kirkuk kan hieraan evenmin geloof worden gehecht. Uw asielrelaas wordt aldus in een bedrieglijk daglicht gesteld.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: een originele identiteitskaart, een kopie van een bewijs van nationaliteit, een kopie van een attest van woonst, een kopie van een badge van de snelle interventietroepen bij de nationale garde, foto's van uzelf in legeruniform, een kopie van een dreigbrief die u zou hebben ontvangen en een kopie van een proces-verbaal van het politiekantoor van Azadi. Zoals hierboven reeds vermeld, dient te worden opgemerkt dat de door u voorgelegde identiteitskaart een vervalsing betreft. Het feit dat u een vervalste identiteitskaart voorlegde, waarvan u resoluut beweerde dat het een authentiek exemplaar betreft, bevestigt de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen als zou u afkomstig zijn van Kirkuk. Bijgevolg kan u ook niet aantonen dat alle andere documenten op u betrekking hebben. U legt hier bovendien enkel kopieën van voor zoals de kopie van het bewijs van nationaliteit en de kopie van het woonstatteest. De foto's bevestigen dat u wellicht als militair heeft gewerkt maar bieden geen uitsluitel over waar en wanneer u dan precies zou hebben gewerkt als militair. In verband met de kopieën van de dreigbrief en het politiedocument dient tenslotte te worden opgemerkt dat deze niet in aanmerking kunnen genomen worden gelet op het bedrieglijke karakter van uw verklaringen in verband met uw afkomst uit Kirkuk en de problemen die u daar zou hebben gekend. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

Uit bovenstaande blijkt dat u op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De hierboven vastgestelde fraude is van dien aard dat uw algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd en dat u noch de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Gezien uw herkomst uit Centraal-Irak geenszins geloofwaardig is, kan u op basis hiervan de status van subsidiaire bescherming niet worden toegekend. Immers, het CGVS is niet in staat om zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de preciese regio vanwaar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u vóór uw komst naar België heeft gewoond of verbleven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name “*De Dienst Vreemdelingenzaken*”, niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

2.2. Waar verzoeker in zijn “beroep tot nietigverklaring” vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er vooreerst op dat hij de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij de motivering niet begrijpt aangezien hij zeer duidelijk heeft vermeld dat hij slechts tot zijn 13 à 14 jaar oud naar school is geweest en het dan ook evident is dat hij met deze beperkte scholing niet beschikt over een ruime algemene kennis. Verzoeker betoogt dat het CGVS bovendien wel erkend dat hij op een heel aantal vragen kan antwoorden zodat opnieuw de motivering van de beslissing voor verzoeker niet duidelijk is. Volgens verzoeker heeft hij wel degelijk documenten naar voor gebracht waaruit de waarachtigheid van zijn asiolverhaal blijkt, maar doet het CGVS niet eens de moeite om deze documenten nader te onderzoeken of in overweging te nemen. Hij is dan ook van oordeel dat het CGVS zijn motivering niet baseert op alle relevante documenten en verzoeker niet kan weten welke geografische vragen nu geleid hebben tot de motivering.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat hij zowel op micro als op macro vlak dient te vrezen voor zijn leven en/of foltering. Hij stelt duidelijk te hebben aangegeven tijdens het interview dat hij als Koerd wordt bedreigd in Irak en betoogt verder dat het terugsturen van Irakezen naar hun land, dat op dit ogenblik geteisterd wordt door aanslagen, moorden, represailles, “*not done*” is.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

3.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het feit dat hij een volledig vervalste identiteitskaart voorlegt in grote mate zijn algehele geloofwaardigheid ondermijnt, (ii) hij hoegenaamd niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Kirkuk, zoals omstandig en gedetailleerd wordt toegelicht, (iii) aangezien zijn problemen zich zouden afgespeeld hebben in Kirkuk hieraan evenmin geloof kan worden gehecht, (iv) de door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn om bovenstaande vaststellingen in de positieve zin te wijzigen en (xii) gezien zijn herkomst uit Centraal-Irak geenszins geloofwaardig is, hem op basis hiervan de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

3.4. In de mate verzoeker voorhoudt de motivering van de bestreden beslissing niet te begrijpen omdat hij duidelijk heeft vermeld slechts tot zijn 13 à 14 jaar naar school te zijn geweest en het dan ook evident is dat hij niet beschikt over een ruime algemene kennis, kan verzoeker de Raad niet overtuigen vermits in de bestreden beslissing klaar en duidelijk wordt uiteengezet om welke redenen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat verzoeker zijn beweerde afkomst uit Kirkuk niet aannemelijk maakt, niet tegenstaande verzoeker op een aantal punten wel degelijk correcte antwoorden kan geven. Immers, van verzoeker die het tweede middelbaar heeft afgemaakt en tewerkgesteld is geweest als kleine handelaar en bij de politie van Kirkuk was tot voor zijn vlucht, mag verwacht worden dat hij middels zijn verklaringen afdoende aannemelijk kan maken dat hij afkomstig is uit Kirkuk, temeer dient vastgesteld te worden dat het voorgelegde identiteitsdocument niet als bewijs van zijn identiteit en afkomst in aanmerking kan worden genomen gelet op de resultaten van het

onderzoek door de federale politie waaruit blijkt dat dit voorgelegde document een volledige namaak is. Zo is het niet aannemelijk dat een Koerd, geboren en getogen in Kirkuk, slechts woorden in het Arabisch kent maar helemaal niet kan antwoorden (gehoor, nr. 66-67). Dit klemmt des te meer nu blijkt dat ten tijde van het Saddam-regime, de periode waar verzoek school liep, het Arabisch de officiële taal was in Kirkuk en het Baathregime er alles aan deed om de stad te arabiseren, zoals in de bestreden beslissing correct werd gesteld. Verzoeker heeft slechts vage herinneringen aan de discriminatiepolitiek ten tijde van het regime van Saddam, hij kan zich niets concreets herinneren over de val van het regime, hij kan niets vertellen over de verkiezingen, nochtans heeft hij er drie keer aan deelgenomen, verzoeker verwijst naar het Azadi-ziekenhuis in zijn wijk, maar kan het ziekenhuis niet correct beschrijven, zijn kennis over de gouverneur van Kirkuk en over de bruggen geeft blijk van een ingestudeerd karakter, zijn kennis over Kirkuk wordt gekenmerkt door leemtes en hiaten, hij kan geen concrete voorbeelden geven van grote aanslagen in zijn geboortestad, zijn gebrek aan kennis over 'Tameen', de naam van zijn provincie, de zeer bekende wijk 'Domis', de verandering in de wijk Shorje en de ligging van de Amerikaanse militairen, is totaal, en zijn kennis over de rivier Khasa is twijfelachtig. Al deze in de bestreden beslissing vastgestelde gebreken worden correct toegelicht en verzoeker onderneemt niet de minste poging om deze motieven te weerleggen of te betwisten. Het feit dat hij wel over enige kennis beschikt doet niets af aan de pertinente vaststellingen. De Raad besluit dan ook op basis van deze veelheid van hiaten en lacunes in verzoekers kennis over Kirkuk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op correcte wijze vaststelt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Kirkuk.

3.5. Gelet op het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis van Kirkuk, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoeker niet aantoonst afkomstig te zijn uit deze stad. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag te toetsen. Verzoeker slaagt er dan ook niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aan te tonen.

3.6. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt worden zijn voorgelegde documenten in de bestreden beslissing wel degelijk besproken: *"Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: een originele identiteitskaart, een kopie van een bewijs van nationaliteit, een kopie van een attest van woonst, een kopie van een badge van de snelle interventietroepen bij de nationale garde, foto's van uzelf in legeruniform, een kopie van een dreigbrief die u zou hebben ontvangen en een kopie van een proces-verbaal van het politiekantoor van Azadi. Zoals hierboven reeds vermeld, dient te worden opgemerkt dat de door u voorgelegde identiteitskaart een vervalsing betreft. Het feit dat u een vervalste identiteitskaart voorlegde, waarvan u resoluut beweerde dat het een authentiek exemplaar betreft, bevestigt de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen als zou u afkomstig zijn van Kirkuk. Bijgevolg kan u ook niet aantonen dat alle andere documenten op ù betrekking hebben. U legt hier bovendien enkel kopieën van voor zoals de kopie van het bewijs van nationaliteit en de kopie van het woonstatteest. De foto's bevestigen dat u wellicht als militair heeft gewerkt maar bieden geen uitsluitel over waar en wanneer u dan precies zou hebben gewerkt als militair. In verband met de kopieën van de dreigbrief en het politiedocument dient tenslotte te worden opgemerkt dat deze niet in aanmerking kunnen genomen worden gelet op het bedrieglijke karakter van uw verklaringen in verband met uw afkomst uit Kirkuk en de problemen die u daar zou hebben gekend. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen."* Verzoeker weerlegt overigens de vaststellingen omtrent de vervalsing van zijn identiteitskaart niet, maar beperkt zich tot de bewering dat hij niet kon weten dat zijn uitgereikt paspoort niet correct zou zijn. Het is echter niet ernstig om te stellen dat zijn identiteitskaart, die neergelegd is met de intentie zijn vluchtrelaas te ondersteunen, niet zijn geloofwaardigheid kan aantasten omdat hij ze niet zelf opstelde. Overigens is het niet aanvaardbaar dat verzoeker, als lid van de politie in Kirkuk, een identiteitsdocument voorlegt dat vals blijkt te zijn.

3.7. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2 a) en b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst, wat hij in casu niet aantoonde. De Raad stelt immers vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere gronden beroept dan de elementen aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Aangezien verzoekers feitenrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van dit relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 a) of b) van de vreemdelingenwet.

Verder kan ook de verwijzing naar algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst niet volstaan om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Kirkuk, Tameem, Irak. Doordat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming.

3.8. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS